

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНА ПОЛІТИКА НАТО ТА ПРАКТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ ПІВНІЧНОАТЛАНТИЧНОГО АЛЬЯНСУ

У статті всебічно досліджено інформаційно-комунікативну діяльність та політику стратегічних комунікацій Організації Північноатлантичного договору. Стратегічні комунікації НАТО розглядаються як невід’ємна складова зовнішньополітичної діяльності Альянсу. Досліджено сутність й концептуальні засади стратегічних комунікацій НАТО, принципи та вектори реалізації комунікативних стратегій, проаналізовано історію становлення та трансформації інституту стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу, висвітлено інституційний та нормативно-правовий вимір реалізації інформаційно-комунікативної діяльності організації. У статті обґрунтовано визначальну роль стратегічних комунікацій НАТО у забезпеченні транспарентності структури, формуванні іміджу організації, налагодженні конструктивного діалогу з державами-учасницями та країнами-партнерами Альянсу з метою поглиблення обізнаності, розуміння, підтримки діяльності та політики НАТО у проведенні військових операцій та місій. Стратегічні комунікації НАТО розглядаються як дієвий механізм ефективної протидії дезінформації, гібридним війнам та негативним інформаційним впливам і загрозам. Проаналізовано партнерство України-НАТО у сфері стратегічних комунікацій.

Ключові слова: стратегічні комунікації Північноатлантичного альянсу; інформаційно-комунікативна діяльність та громадська дипломатія НАТО; комунікативні стратегії; дезінформація; гібридні та інформаційні війни; партнерство Україна-НАТО у сфері стратегічних комунікацій.

Постановка проблеми та її актуальність. Сучасні тенденції у сфері глобальної комунікації, інтеграційні процеси у міжнародних відносинах, глобалізація світового простору та інформаційного суспільства зумовлюють активізацію інформаційно-комунікативних процесів і технологій. У сучасних міжнародних відносинах транспарентність, відкритість, реалізація комунікативних стратегій є звичною практикою та невід’ємною складовою сучасних міжнародних взаємодій. Суб’єкти міжнародних відносин, такі як міжнародні організації, держави, неурядові інститути, свій зовнішньополітичний вплив та реалізацію зовнішньої політики здійснюють

Ільницька Уляна Вікторівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політології та міжнародних відносин, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів.

© Ільницька У. В., 2022

із застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій та інноваційних стратегічних комунікацій, суттєво модернізується інструментарій міжнародних взаємодій і дипломатичних практик.

За сучасних умов комунікативна дипломатія стала важливою структурною компонентою зовнішньополітичної стратегії Організації Північноатлантичного договору (НАТО). Інформаційно-комунікативна діяльність і стратегічні комунікації є невід'ємним й ефективним механізмом реалізації політики Північноатлантичного альянсу, забезпечення об'єктивного позиціонування організації у системі міжнародних відносин, формування політичного іміджу, досягнення поставлених цілей у сфері зовнішньополітичної діяльності блоку, підвищення обізнаності та розуміння політики НАТО світовою громадськістю. Ефективно скоординовані стратегічні комунікації та інформаційно-комунікативні технології НАТО забезпечують впливовість Альянсу та його підтримку у військових, цивільних і гібридних операціях XXI ст.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Актуалізація проблеми застосування стратегічних комунікацій у зовнішньополітичній діяльності Північноатлантичного альянсу зумовила значний інтерес і стала предметом наукових досліджень як українських, так і зарубіжних вчених, науковців, військових-практиків. Загалом проблема реалізації стратегічних комунікацій суб'єктами міжнародних відносин у світовому політичному просторі (у тому числі і міжнародних організацій) знайшла відображення у дослідженнях науковців Т. Адамсона, З. Бжезинського, К. Бергера, С. Гантінгтона, К. Дойча, А. Тоффлера, І. Хеннеберга та інших фахівців. Тема стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу, їх ефективності та результативності висвітлена у публікаціях Стефані Бабста (*Бабст С., 2010*), частково – у наукових дослідженнях П. Дубова (*Дубов, 2016*); окремі аспекти інформаційно-комунікативної діяльності НАТО досліджували П. Крістофер, Л. Фрідман, П. Корніш. Серед вітчизняних науковців проблеми ефективності реалізації інформаційної політики, стратегічних комунікацій та громадської дипломатії НАТО досліджували А.В. Баровська (*Баровська, 2015*), М.В. Гребенюк (*Гребенюк, 2017*), В.А. Ліпкан (*Ліпкан, 2015*), Л.В. Монастир'ова (*Монастир'ова, 2018*), колектив авторів О.Ф. Сальнікова, В.О. Кушнір, О.Ю. Чернобай (*Сальнікова, Кушнір, Чернобай, 2019*), І.С. Сидоренко (*Сидоренко, 2017*), І.Ю. Сухорольська (*Сухорольська, 2015*),

М.В. Трофименко (*Трофименко, 2015*), Н.Л.Яковенко, Г.А.Піскорська (*Яковенко, Піскорська 2017*). Крім того, концептуальні засади стратегічних комунікацій та механізми реалізації інформаційно-комунікативної політики знайшла відображення та обґрунтування у нормативно-правових документах Альянсу та окремих публікаціях керівництва структури НАТО.

Однак попри значний науковий інтерес до проблеми ефективності реалізації стратегічних комунікацій НАТО ще недостатньо у наукових публікаціях висвітлені концептуальні засади та модель стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу. Більш ґрунтовного всебічного дослідження та аналізу потребують проблеми інституціоналізації політики стратегічних комунікацій НАТО; нормативно-правового забезпечення здійснення комунікативних стратегій та інформаційної політики Альянсу. Поза увагою науковців залишились питання партнерства Україна-НАТО у галузі стратегічних комунікацій, зокрема інституційного та нормативно-правового виміру інформаційно-комунікативної політики.

Мета і завдання дослідження. Мета статті – комплексно дослідити сутність, концептуальні засади та механізми реалізації інформаційно-комунікативної політики та стратегічних комунікацій НАТО та визначити роль комунікативних стратегій у реалізації зовнішньої політики Північноатлантичного альянсу. *Завдання* статті – розкрити сутність та концептуальні засади стратегічних комунікацій НАТО, принципи та вектори реалізації комунікативних стратегій; обґрунтувати їх визначальну роль у забезпеченні транспарентності структури, формуванні іміджу організації, налагодженні конструктивного діалогу з державами-учасниками та країнами-партнерами Альянсу з метою поглиблення обізнаності, розуміння, підтримки діяльності та політики НАТО у проведенні військових операцій та місій; дослідити історію становлення та трансформацію інституту стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу; висвітлити інституційний та нормативно-правовий вимір реалізації інформаційно-комунікативної політики організації; висвітлити функціональні характеристики моделі стратегічних комунікацій НАТО для здійснення ефективної міжнародної, зовнішньополітичної діяльності; розглянути механізми та засоби практичного здійснення стратегічних комунікацій Альянсу; проаналізувати стратегічні комунікації НАТО як дієвий та ефективний механізм протидії дезінформації, гібридним війнам і

негативним інформаційним впливам і загрозам; охарактеризувати вектори партнерства України-НАТО у сфері стратегічних комунікацій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Глобалізаційні процеси у міжнародній політичній системі та інформаційному просторі зумовлюють активізацію комунікативної дипломатії, широке використання інформаційно-комунікативних інноваційних технологій та практик усіма суб'єктами міжнародних відносин. Організація Північноатлантичного договору /Північноатлантичний альянс (НАТО) як суб'єкт міжнародних відносин і взаємодій, інтегрований у глобальний інформаційний простор, активно здійснює інформаційно-комунікативну діяльність, яка є ефективним інструментом, що дозволяє досягати поставлених цілей у сфері зовнішньополітичної діяльності блоку.

Північноатлантичний альянс є прикладом безпекової міжнародної організації, яка використовує можливості сучасних стратегічних комунікацій з метою інформування громадськості, об'єктивного позиціонування, створення іміджу, формування громадської думки та забезпечення підтримки рішень і дій організації з боку як держав-учасниць, так і усіх інших суб'єктів міжнародних відносин. Інформаційно-комунікативна політика та стратегічні комунікації НАТО є ефективними інструментами досягнення зовнішньополітичних цілей блоку. Сучасна модель стратегічних комунікацій НАТО передбачає скоординоване використання комунікативних технологій для підтримки політики організації, успішного проведення операцій та досягнення мети. Функціональною характеристикою комунікаційної моделі НАТО є активна участь організації у глобальному інформаційному просторі, використання сучасних медіа, соціальних мереж, технологій громадської дипломатії та політики «м'якої сили».

Політика НАТО з реалізації стратегічних комунікацій є усталеною практикою Альянсу з 2007 року. Інформаційно-комунікативна діяльність поширюється на держави – учасниці НАТО, на країни – партнери Альянсу, загалом на усю світову громадськість та суб'єкти міжнародних відносин. У 2016 р. міжнародний військовий штаб НАТО (NATO International Military Staff) визначив стратегічні комунікації у військовому контексті як «інтеграцію комунікаційних спроможностей та штабних функцій з іншою військовою діяльністю для розуміння та формування інформаційного

середовища, щоб підтримати цілі та завдання НАТО» (*NATO Strategic Communications Policy, 2009*). Вперше наукове обґрунтування стратегічних комунікацій Альянсу було окреслено у 2009 р. Генеральним секретарем Ради НАТО А. Расмусеном, який запропонував визначити стратегічні комунікації як скоординоване використання інтегрованих інформаційно-комунікативних та інформаційно-психологічних можливостей НАТО. У документі Альянсу «Політика стратегічних комунікацій НАТО» (*NATO Strategic Communications Policy / NATO StratCom*) представлено таке трактування категорії: *стратегічні комунікації НАТО (NATO StratCom)* – скоординоване і належне використання комунікативних можливостей і діяльності Північноатлантичного альянсу – публічної дипломатії, зв'язків із громадськістю (цивільних), військових зв'язків із громадськістю, інформаційних та психологічних операцій – для підтримки політики Альянсу, операцій і заходів з метою просування цілей НАТО та забезпечення обізнаності громадськості з принципами діяльності організації (*NATO Strategic Communications Policy, 2009*). Здійснення політики стратегічних комунікацій, реалізація комунікаційних та інформаційних програм НАТО, взаємодія НАТО зі світовою громадськістю у сучасній теорії комунікацій має назву *громадська (публічна) дипломатія*. Пріоритетною функцією Департаменту публічної дипломатії НАТО є планування, організація та здійснення стратегічних комунікацій Альянсу у системі міжнародних відносин.

Інформаційно-комунікативна діяльність НАТО, практика реалізації стратегій комунікацій та публічної (громадської) дипломатії розпочалася у серпні 1950 року з ухваленням рішення про створення *Міжнародної інформаційної служби (NIIS)*. Завданням інформаційної структури було позиціонування НАТО як військово-оборонної організації, забезпечення транспарентності організації, формування її політичного іміджу, інформування громадськості щодо векторів діяльності, принципів і засад НАТО, популяризація успішності проведених військових операцій, демонстрація переваг над суперниками, роз'яснення міжнародній аудиторії політичних цілей та стратегій організації, а також переконування, що лише у співпраці з НАТО держави-учасниці отримуватимуть гідний рівень захисту та забезпечення стабільності оборонної системи.

Міжнародна інформаційна служба (NIIS) згодом трансформувалась в *Інформаційну службу НАТО (NATIS)*. Стратегічною метою

NATIS стало забезпечення транспарентності організації в міжнародному інформаційному просторі, реалізація інформаційно-комунікативної політики Альянсу, координування діяльності в інформаційній сфері задля досягнення цілей НАТО та налагодження ефективної співпраці як з державами – членами організації, так і з державами-партнерами. NATIS функціонувала як міждержавна установа та здійснювала інформаційно-комунікативну діяльність через вже діючі національні інформаційні агентства та відомства, надавала допомогу урядам держав – членів НАТО у протидії комуністичній пропаганді, спростовуванні негативних стереотипів та формуванні громадської думки.

У 1951 році було розпочато роботу *Конференції національних інформаційних службовців (CONIO)*. У 1971 році, з метою реалізації інформаційно-комунікативної та інформаційно-роз'яснювальної політики, Північноатлантичний альянс ініціював створення окремого інституту – *Конференції глав інформаційних структур Міністерств оборони держав-членів (MODIO)*. У 1983 році Північноатлантичним альянсом була ухвалена Директива про національну безпеку 77 (NSDD 77) та створено інформаційно-комунікативну структуру *Управління громадською дипломатією щодо питань національної безпеки*.

Закінчення «холодної війни» та формування постбіполярної системи міжнародних відносин активізувало інформаційно-комунікативну діяльність і громадську дипломатію НАТО. У 2004 році апарат публічної дипломатії НАТО було реструктуризовано та створено *Комітет з питань публічної дипломатії (КППД) НАТО та Управління публічної дипломатії (УПД)*. У 1990-х роках, за ініціативи НАТО, з метою активізації комунікацій між державами-членами та державами – партнерами НАТО, а також потенційними учасниками Альянсу, було створено *Мережу контактних посольств (СРЕ)* для надання підтримки партнерству Альянсу та реалізації інформаційно-комунікативної політики й громадської дипломатії у державах, які брали участь у Раді Євроатлантичного партнерства (РЄАП) та програмах НАТО «Партнерство заради миру», «Середземноморський діалог», «Стамбульська ініціатива співпраці». З 2011 року вектор комунікаційних програм Мережі контактних посольств було сфокусовано і на Східноєвропейські держави, які не є членами НАТО.

З метою реалізації стратегічних комунікацій НАТО, активізації інформаційно-комунікативної політики Північноатлантичного альянсу 31 жовтня 2007 року ухвалена директива «Удосконалення стратегічних комунікацій НАТО» (*Enhancing NATO's Strategic Communications*), а у 2008 році – Директива щодо стратегічних комунікацій від Штабу Верховного головнокомандувача ОЗС НАТО в Європі. Крім того, проблема ефективної реалізації стратегічних комунікацій відображена в Декларації саміту НАТО 2008 року.

У 2009 році НАТО розробило власну Концепцію стратегічних комунікацій «Політика стратегічних комунікацій НАТО», де обґрунтовувався понятійно-категоріальний апарат, були запропоновані дефініції понять «стратегічні комунікації НАТО», «інформаційно-комунікативна політика Альянсу» «публічна / громадська дипломатія», «військові зв'язки НАТО з громадськістю» та обґрунтовувались концептуальні засади й принципи стратегічних комунікацій Альянсу. Крім того у документі «Політика стратегічних комунікацій НАТО» було окреслено вектори та сфери реалізації стратегічних комунікацій Альянсу, визначено цілі, розроблено механізми та засоби реалізації стратегічних комунікацій, налагоджено канали поширення інформаційних повідомлень, окреслено зміст функцій та повноважень інститутів здійснення інформаційно-комунікаційної політики НАТО та реалізації стратегічних комунікацій Альянсу.

Протягом останніх десятиліть активізація комунікативної політики, інформаційної діяльності та практики реалізації стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу зумовлені перебігом місії НАТО в Афганістані та розуміння детермінованості успішності військових операцій від ефективності інформаційно-комунікативної політики та інформаційно-психологічного впливу. Крім того, врегулювання конфлікту в Югославії зумовило необхідність розширення інформаційних програм і стратегічних комунікацій НАТО, спрямованих на роз'яснення суті миротворчих операцій та створення умов для стабілізації ситуації на Європейському континенті.

Розширення векторів інформаційно-комунікативної діяльності та активізацію реалізації стратегічних комунікацій Альянсу зумовили такі ініціативи НАТО, як «Партнерство заради миру», «Трансформація Альянсу», «Посилення європейської стратегії

безпеки». Політика Альянсу щодо розширення НАТО на Схід зумовили формування нових завдань у галузі інформаційної політики та реалізації стратегічних комунікацій організації. Зокрема, інформаційно-комунікативна політика НАТО була спрямована на роз'яснення позицій Північноатлантичного альянсу щодо безпеки на Європейському континенті та передбачала поглиблення обізнаності громадськості країн Східної Європи та колишнього соціалістичного табору щодо цілей, завдань та принципів діяльності Альянсу. Метою стратегічних комунікацій НАТО у Східноєвропейських державах стало позитивне позиціонування Альянсу, спростування негативних стереотипів щодо організації, формування об'єктивного політичного іміджу НАТО та підтримка Альянсу різними групами громадськості.

Сучасна інформаційно-комунікативна діяльність і стратегічні комунікації НАТО є невід'ємним й ефективним механізмом реалізації політики Північноатлантичного альянсу, забезпечення об'єктивного позиціонування організації у системі міжнародних відносин, досягнення поставлених цілей у сфері зовнішньополітичної діяльності блоку, забезпечення розуміння та підтримки з боку громадськості. Ефективно скоординоване застосування інформаційно-комунікативних технологій стало потужним важелем управління й впливу НАТО у військових, цивільних та гібридних операціях XXI ст.

Здійснення політики стратегічних комунікацій, реалізація комунікаційних та інформаційних програм НАТО має інституційне та нормативно правове забезпечення. *Інституційним забезпеченням стратегічних комунікацій НАТО є комунікаційні підрозділи Альянсу: служба інформації та преси, служба зв'язку та інформаційних систем, ситуаційний центр НАТО, служба інформаційних систем штаб-квартири НАТО, підкомітет НАТО з питань управління радіочастотами, дорадчий комітет із засобів радіоелектронної боротьби, школа НАТО з систем інформації та зв'язку (Гребенюк, 2017).* Цілями комунікаційних інститутів і структур НАТО є: конструктивне інформування громадськості щодо політики Альянсу; управління інформаційними потоками в глобальному інформаційному просторі; поширення об'єктивної інформації про діяльність і функціонування НАТО, спростування дезінформації, налагодження ефективних взаємодій і співпраці між державами-членами та країнами-партнерами; протидія інформаційним та

гібридним війнам; здійснення спільних проєктів у реалізації концепції інформаційної безпеки; забезпечення інформаційного супроводу заходів НАТО, політичних консультацій та переговорних процесів; інформаційне висвітлення військових операцій, діяльності організації під час конфліктів і в постконфліктний період; інформаційний супровід військових операцій; захист комп'ютерних мереж і систем від потенційного застосування інформаційних озброєнь та створення ефективної системи кібербезпеки самої організації та держав – членів НАТО.

Північноатлантичний альянс визначив такі *складові системи стратегічних комунікацій*: зв'язки з громадськістю; публічна (громадська) дипломатія; військові заходи та заходи активного впливу на цільові групи громадськості; зв'язки зі ЗМІ; інформаційні заходи міжнародного військового співробітництва; цивільно-військове співробітництво; дії в кіберпросторі, включаючи соціальні мережі; залучення ключових лідерів до інформаційних заходів; внутрішня комунікація (робота з особовим складом/внутрішній PR); інформаційні операції; психологічні операції; інформування про ситуацію та документування подій на полі бою; розвідувальне забезпечення проведення інформаційних заходів; показ дій військ; протиборство в електромагнітному просторі; радіоелектронне протиборство; забезпечення кібербезпеки; внутрішня комунікація організації (*Ліпкан, 2015*).

Пріоритетною метою НАТО у реалізації стратегічних комунікацій та здійснення впливу є збільшення рівня обізнаності різних груп громадськості щодо НАТО, розуміння мети організації та популяризація її політики й діяльності, що сприяє підвищенню рівня довіри до Альянсу. Організація прагне створити унікальний імідж сильного, впливового та компетентного трансатлантичного співтовариства, яке забезпечує мир, стабільність та безпеку у регіональному та глобальному вимірах. Стратегічні комунікації та стратегія публічної дипломатії НАТО спрямовані на боротьбу з дезінформацією, спростування негативних стереотипів в іміджі організації, зокрема стереотипного сприйняття НАТО як «міжнародного поліцейського», трактування як «інструменту США у досягненні своєї мети» та «інституційним відлунням періоду холодної війни» (*Трофименко, 2015:839*). Цілями стратегічних комунікацій НАТО є: інформаційно-аналітичне забезпечення політики Альянсу, заходів та операцій організації; підтримка військових зв'язків з громадськістю; досягнення сумісності між

усіма державами-членами та країнами-партнерами; позиціонування НАТО в інформаційному просторі та просування військових цілей і завдань для підвищення рівня обізнаності громадян щодо політики організації й розуміння військових аспектів діяльності Альянсу; популяризація принципів та засад НАТО; підтримка операцій та місій НАТО; здійснення інформаційно-психологічного впливу на супротивника; протидія інформаційним загрозам і викликам, спростування дезінформації та формування позитивного іміджу Альянсу.

Інформаційно-комунікативна політика НАТО та реалізація стратегічних комунікацій має два визначальні аспекти: 1) створення ефективної системи регіональної та світової інформаційної безпеки; 2) формування позитивного політичного іміджу Північноатлантичного Альянсу – актора міжнародних відносин, що має концептуально важливе значення як в утвердженні та позиціонування самої організації, так і у формуванні думки світової громадськості про цілі та завдання Альянсу. Політика стратегічних комунікацій та інформаційні програми НАТО передбачають транспарентність структури, розширення доступу до джерел інформації організації; оперативне, систематичне та об'єктивне надання інформації; поширення позиційних матеріалів щодо Альянсу; використання інноваційних інформаційних інтернет-технологій та засобів зв'язку; реагування на запити громадськості; активізацію медіа-дипломатії та зв'язків із ЗМК; проведення інформаційних моніторингів; широке застосування перформансної комунікації, що передбачає проведення різноманітних заходів, проєктів, програм; стабілізацію інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності Альянсу.

Реалізація стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу базується на основоположних принципах, пріоритетними з яких є: системність та плановість стратегічного інформування громадськості в глобальному інформаційному просторі; узгодженість реалізації стратегічних комунікацій на усіх рівнях керівництва та управління НАТО; інтегрованість використовуваних технологій; узгодженість ключових меседжів повідомлень; систематичність інформування цільових груп; об'єктивність, чіткість та оперативність інформування; використання різноманітних каналів та форм комунікації (у тому числі соціальних мереж та мультимедійних платформ); співпраця із широкою

громадськістю для підвищення її обізнаності щодо НАТО, розуміння та підтримки рішень та операцій організації; залучення цільових груп громадськості до визначення та реалізації політики Північноатлантичного альянсу.

З метою ефективної реалізації інформаційно-комунікативної політики Північноатлантичного Альянсу, для підвищення обізнаності громадськості щодо цілей, принципів діяльності НАТО, для підтримки рішень та операцій Альянсу, а також для посилення експертно-аналітичного забезпечення реалізації стратегічних комунікацій організації, НАТО ініціювало створення у 2014 р. *Центру передового досвіду з питань стратегічних комунікацій*. Центр є військово-політичною структурою та має статус міжнародної військової організації. Успішними інформаційними проєктами Центру стали програми сприяння розвитку стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу, співпраці НАТО у сфері стратегічних комунікацій з державами-партнерами, а також кампанії з проведення комплексних досліджень пропагандистських і дезінформаційних впливів. Фахівці Центру збирають, аналізують, поширюють інформацію про НАТО, налагоджують комунікації із різними цільовими групами громадськості, проводять інформаційні експертизи, дослідження, забезпечують реалізацію інформаційно-комунікативних та освітніх програм. Серед головних напрямів роботи Центру – підтримка та інформаційне забезпечення реалізації політики Організації Північноатлантичного договору; захист НАТО та країн-членів від пропаганди; спростування дезінформації, протидія негативним інформаційним впливам, дослідження інструментів та механізмів пропаганди Російської Федерації проти союзників НАТО; дослідження пропагандистських інформаційних кампаній Російської Федерації проти України; виявлення ознак ведення гібридної війни для формування заходів протидії та спростування; використання соціальних медіа для популяризації міжнародних ініціатив Альянсу та позитивного позиціонування організації; проведення освітніх навчальних курсів з питань здійснення стратегічних комунікацій; організація міжнародних тренінгів у сфері реалізації інформаційно-комунікативної політики та стратегічних комунікацій НАТО; дослідження соціальних медіа та інформаційних технологій для боротьби зі стихійними і кризовими ситуаціями; оцінка впливу публічної дипломатії та стратегічних комунікацій на формування громадської думки щодо НАТО (*Сидоренко, 2017:313*).

Крім того, пріоритетними завданнями Центру є: реалізація Доктрини стратегічних комунікацій НАТО; проведення досліджень із метою пошуку практичних рішень для розв'язання існуючих проблем в інформаційному просторі; розроблення програм застосування стратегічних комунікацій під час військових операцій; впровадження освітніх та навчальних програм зі здійснення стратегічних комунікацій для держав-членів та країн-партнерів (Сидоренко, 2017:313). Видавнича діяльність Центру зосереджена навколо журналу «Стратегічні комунікації у сфері оборони». Отже, Центр передового досвіду з питань стратегічних комунікацій НАТО є ефективною інституцією, яка сприяє розвитку потенціалу організації у сфері стратегічних комунікацій, забезпечує зміцнення співпраці як між державами-членами Альянсу, так і між партнерами та потенційними країнами – учасницями НАТО.

Для реалізації стратегічних комунікацій Північноатлантичний альянс використовує найрізноманітніші канали, форми, засоби та механізми інформування громадськості та підтримки взаємодії з цільовими групами – поширення прес-релізів, комюніке, інформаційних матеріалів щодо поточних подій; публікація брошур, періодичних видань, книг щодо діяльності НАТО; організація перформансної комунікації, проведення конференцій, симпозіумів, організація семінарів, форумів; створення інформаційних центрів в окремих країнах; реалізація освітніх, освітньо-наукових проектів і програм тощо. Доступ до інформації про політику Альянсу є відкритим та здійснюється через мережу Internet, Web-сайти НАТО, а також через засоби масової комунікації, які висвітлюють діяльність Організації в міжнародних інформаційних мережах. Окрім традиційних зв'язків зі ЗМІ та громадськістю НАТО успішно використовує інноваційні засоби комунікації та новітні цифрові технології. Через соціальні мережі забезпечуються двосторонні комунікації з цільовими групами громадськості. Веб-сайт організації має чітку структуру, є інформативним, доступним, інтерактивним, а також постійно оновлюється. НАТО має свою сторінку у Facebook, Twitter, аккаунт у YouTube, Google, Flickr, і RSS-канал зі статтями, новинами, фотографіями, відео та іншим мультимедійним контентом (Трофименко, Балабанов, 2015). Важливим інституційним забезпеченням політики стратегічних комунікацій НАТО є система інформаційно-комунікативних підрозділів та служб Альянсу.

НАТО реалізує політику прозорості через перформансу (подієву) комунікацію та реалізацію заходів для залучення зовнішньої аудиторії. Штаб-квартира НАТО в Брюсселі приймає тисячі відвідувачів щороку, які докладно вивчають принципи функціонування та діяльності Альянсу. Мультимедійна бібліотека НАТО налічує понад 20 000 книжок та понад 200 журналів, які знаходяться у вільному доступі для громадськості. В межах перформансної комунікації фахівці НАТО організують та успішно реалізують численні заходи, акції, проекти (конференції, форуми, веб-форуми, зустрічі представників НАТО з громадськістю, лекції, семінари, освітні проекти, відкриті дискусії, «Круглі столи» тощо).

У межах компетенції фахівців з комунікацій НАТО – налагодження та підтримка контактів із світовими та національними мас-медіа, інформаційними службами та інформаційними агентствами; підготовка та поширення аудіовізуальної продукції, що висвітлює різні аспекти діяльності НАТО; продукування і поширення інформаційних, інформаційно-аналітичних матеріалів; поширення інформації через дипломатичні канали та посольства країн-членів НАТО; створення та фінансування інформаційних центрів у державах – членах НАТО та країнах – партнерах Альянсу; проведення моніторингів громадської думки та визначення інтересів і настроїв громадськості; реагування на громадські запити та налагодження двосторонніх взаємодій і комунікацій з громадськістю; активізація медіа-рилейшнз та взаємодії із ЗМІ; співпраця з акредитованими журналістами; проведення прес-конференцій, брифінгів, інформаційних моніторингів, семінарів та спеціальних заходів інформаційного забезпечення діяльності Альянсу; оприлюднення публікацій та видань, що висвітлюють цілі та діяльність НАТО, її принципи, роз'яснюють політику Альянсу (енциклопедичні та довідникові видання, книги, періодика, бюлетні, комюніке, промови Генерального секретаря НАТО тощо); організація веб-форумів і відкритих дискусій через різноманітні канали та соц-мережі; підтримка інформаційно-публікаційної діяльності держав-членів, країн-партнерів, неурядових організацій через надання фінансової, технічної та консультативної допомоги; освітня діяльність, фінансування програм обміну студентами, надання стипендій на наукові дослідження та організацію міжнародних наукових конференцій.

Пріоритетним вектором реалізації інформаційної політики та стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу є спілкування та налагодження конструктивного діалогу з державами – партнерами НАТО, Східноєвропейськими державами та країнами колишнього соціалістичного табору. Важливим стратегічним партнером для НАТО є Україна. Політичний діалог України з Альянсом забезпечується шляхом двосторонніх контактів і комунікацій на всіх рівнях, включно з міжпарламентським виміром. Провідну роль у поглибленні цього діалогу відіграє *Комісія Україна-НАТО (КУН)*, створена в 1997 р. на виконання положень Хартії про особливе партнерство. Парламентський вимір співробітництва та комунікацій України з НАТО складається з трьох елементів – це співпраця Верховної Ради України з Парламентською асамблеєю НАТО; законодавче забезпечення питань, пов'язаних з відносинами між Україною та НАТО, а також парламентський контроль за реалізацією законодавчих рішень щодо інтеграції України в євроатлантичний безпековий простір і набуття членства в Альянсі.

Активно і результативно функціонує *Центр передового досвіду з питань стратегічних комунікацій НАТО*, що сприяє зміцненню співпраці та розвитку потенціалу НАТО в сфері стратегічних комунікацій. Серед головних напрямів роботи Центру: дослідження інструментів пропаганди Російської Федерації проти союзників НАТО; виявлення ознак ведення гібридної війни для формування заходів протидії такій війні; організація міжнародних тренінгів у сфері стратегічних комунікацій; підтримка політики і розробка доктрин НАТО (*Main projects and activities in 2016, 2016*).

З огляду на необхідність забезпечення належного рівня національної безпеки України, розвитку комунікацій між НАТО та українською державою у 2015 р. була підписана *Дорожня карта партнерства у сфері стратегічних комунікацій* між секретарем Ради національної безпеки й оборони України О. Турчиновим і Генеральним секретарем НАТО Є. Столтенбергом (*Дорожня карта Партнерства у сфері стратегічних комунікацій ...*, 2015). Україна виступила ініціатором підписання Дорожньої карти партнерства у сфері стратегічних комунікацій з метою удосконалення власної інформаційної політики в умовах ведення гібридної війни.

З липня 2016 р. розпочала роботу *Комісія з питань координації євроатлантичної інтеграції України*. Для розвитку практичного

співробітництва у сфері комунікацій діють чотири *спільні робочі групи (СРГ) Україна-НАТО*.

Активну діяльність у реалізації комунікативних стратегій здійснює Центр інформації та документації НАТО (ЦІДН), який було відкрито у Києві у 1997 році з метою поліпшення інформованості про НАТО та налагодження взаєморозуміння між Україною та НАТО. Центр надає інформацію, сприяє проведенню досліджень, а також фінансує здійснення проєктів громадянами України та організаціями за темами, пов'язаними з діяльністю НАТО. Через ЦІДН можна отримати доступ до документів та публікацій НАТО (*Центр інформації та документації НАТО, 2019*). Інформування громадськості про реалізацію євроатлантичного вектору зовнішньої політики України та співробітництво держави з НАТО здійснюється на підставі Указу Президента України «*Про Стратегію комунікації з питань євроатлантичної інтеграції України на період до 2025 року*» (*Про Стратегію комунікації з питань євроатлантичної інтеграції України на період до 2025 року..., 2021р.*). Стратегія ухвалена з метою досягнення стратегічного курсу України на набуття повноправного членства в Організації Північноатлантичного договору та забезпечення його підтримки громадянами України.

Метою Стратегії є підвищення рівня поінформованості та розуміння українським суспільством, міжнародною спільнотою змісту і практичної цінності змін в Україні, пов'язаних з реалізацією стратегічного курсу євроатлантичної інтеграції, створення у зв'язку з цим системної інформаційної взаємодії (комунікації) з питань євроатлантичної інтеграції. Результатом реалізації Стратегії має стати наближення теми євроатлантичної інтеграції України до цільових аудиторій через інтенсивну інформаційну взаємодію (комунікацію) з питань євроатлантичної інтеграції щодо повсякденної діяльності державних органів, установ та організацій у напрямках, визначених у річних національних програмах (*Про Стратегію комунікації з питань євроатлантичної інтеграції України на період до 2025 року..., 2021р.*).

Співпраця НАТО з Україною у сфері стратегічних комунікацій спрямована на забезпечення в Україні ефективних і прозорих безпекових інформаційно-комунікативних взаємодій з високим рівнем довіри громадськості.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Функціонування Організації Північноатлантичного договору у сучасному

глобалізованому інформаційному просторі детермінує активне використання інформаційно-комунікативних технологій як невід'ємної складової зовнішньої політики Альянсу. Ефективно скоординовані стратегічні комунікації та інформаційно-комунікативні технології НАТО забезпечують впливовість Альянсу та його підтримку у військових, цивільних та гібридних операціях XXI ст. Сучасна інформаційно-комунікативна діяльність і стратегічні комунікації НАТО є невід'ємним й ефективним механізмом реалізації політики Північноатлантичного альянсу, забезпечення об'єктивного позиціонування організації у системі міжнародних відносин, формування позитивного іміджу організації, досягнення поставлених цілей у сфері зовнішньополітичної діяльності блоку. Стратегічні комунікації НАТО спрямовані як на глобальне безпекове середовище, яке постійно змінюється, так і на виклики в інформаційному середовищі. Здійснення політики стратегічних комунікацій Північноатлантичного альянсу забезпечує транспарентність, прозорість та відкритість організації, сприяє підвищенню рівня обізнаності громадськості щодо політики й рішень НАТО, забезпечує прихильність і підтримку військових операцій та місій Альянсу. Стратегічні комунікації та стратегія громадської дипломатії НАТО спрямовані на боротьбу з дезінформацією, протидію негативним інформаційним впливам та спростування стереотипів в іміджі Альянсу. Пріоритетним вектором інформаційної політики та стратегічних комунікацій НАТО у постбіполярний період стало налагодження конструктивного діалогу зі Східноєвропейськими державами та країнами колишнього соціалістичного табору. Зокрема, Україна є державою – партнером НАТО для налагодження двосторонніх контактів та комунікацій на усіх рівнях; забезпечення в Україні ефективних та прозорих безпечових інформаційно-комунікативних взаємодій з високим рівнем обізнаності і довіри громадськості до діяльності Північноатлантичного альянсу.

Актуальність досліджуваної у статті проблеми зумовило необхідність окреслення перспективних векторів наукових розвідок. Зокрема, *перспективами подальших наукових досліджень* є практика реалізації інформаційної політики та стратегічних комунікацій НАТО в Україні; специфіка партнерства України та Альянсу у сфері стратегічних комунікацій; дослідження нормативно-правової та інституційної бази двоїсторонніх комунікативних взаємодій нашої держави з НАТО.

Використані посилання

Бабст С. (2010). *Громадська дипломатія та характерний образ НАТО*. URL: https://www.nato.int/nidc/docs/2011/Public_Diplomacy_and_the_NATO_brand-ukr.pdf [Дата звернення 11.01.2022]

Баровська А.В. (2015). *Стратегічні комунікації: досвід НАТО*. Стратегічні пріоритети. Вип. № 1 (34). С.147-152.

Гребенюк М. В. (2017) Основи стратегічних комунікацій за стандартами НАТО: Навчальний посібник. Київ: НУОУ ім. Івана Черняхівського, 180 с. URL: <http://stratcom.nuou.org.ua/wp-content/uploads/2019/11/Основи-стратегічних-комунікацій-за-стандартами-НАТО.pdf> [Дата звернення 13.01.2022].

Громадський вимір співробітництва України-НАТО (2019). *Офіційний веб-портал Україна-НАТО*. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/gromadskij-vimir-spirovbitnictva> [Дата звернення 13.01.2022].

Доктрина зі стратегічних комунікацій Збройних Сил України (2020). URL: [<http://stratcom.nuou.org.ua/wp-content/uploads/2020/10/Доктрина-зі-стратегічних-комунікацій.pdf>] [Дата звернення 16.01.2022].

Дорожня карта Партнерства у сфері стратегічних комунікацій між Радою національної безпеки і оборони України та Міжнародним секретаріатом НАТО (2015). URL: http://mfa.gov.ua/mediafiles/sites/nato/files/Roadmap_Ukr.pdf [Дата звернення 11.01.2022].

Дубов Д.В. (2016). Стратегічні комунікації: проблеми концептуалізації та практичної реалізації. *Стратегічні пріоритети. Серія: Політика*. № 4 (41). С.9-23.

Євроатлантичний вимір системи стратегічних комунікацій у форматі відносин НАТО-Україна (2019). *Стратегічні комунікації в міжнародних відносинах. Монографія*. Київ, Вадекс. С. 316-343.

Інформаційні стенди НАТО в Україні (2019) // *Офіційний веб-портал Україна-НАТО*. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/informacijnij-centr/informacijni-stendi-nato-v-ukrayini> [Дата звернення 16.01.2022].

Ліпкан В. А. (2015). Роль стратегічних комунікацій в протидії гібридній війні проти України URL: <http://goal-int.org/rol-strategichnix-komunikacij-v-protidii-gibridnij-vijni-proti-Ukraini/> [Дата звернення 16.01.2022].

Монастирська Л.В., Павлова О.О. (2018). Організація стратегічних комунікацій у НАТО. *Науковий Вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. Вип. № 36, Том 1. С.168-171.

Наказ Міністра оборони № 612 від 22.11 2017 р. Про затвердження Концепції стратегічних комунікацій Міністерства оборони України та Збройних Сил України. URL: http://www.nul.gov.ua/content/mou_orders/612_nm_2017.pdf. [Дата звернення 16.01.2022].

Парламентський вимір співробітництва України з НАТО (2019). *Офіційний веб-портал Україна-НАТО*. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/parlamentskij-vimir-spirovbitnictva-ukrayini-z-nato> [Дата звернення 13.01.2022].

Почепцов Г.Г. (2008). Стратегические коммуникации: стратегические коммуникации в политике, бизнесе и государственном управлении. Київ.: *Альтерпрес*. 216 с.

Проекти НАТО в Україні (2019). *Офіційний веб-портал Україна-НАТО*. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/proekti-nato-v-ukrayini> [Дата звернення 12.01.2022].

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року «Про нову редакцію Воєнної доктрини України» (2015): Указ Президента України №555/2015: URL: <http://www.president.gov.ua/documents/5552015-19443> [Дата звернення 16.01.2022].

Про Стратегію комунікацій з питань євроатлантичної інтеграції України на період до 2025 року: Указ Президента України від 11.08.2021 р. № 348/2021 (2021). Офіційний веб-сайт Верховної Ради України (Дата публікації: 11.08.2021). – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/348/2021#Text> [Дата звернення 16.01.2022].

Сальнікова О.Ф., Кушнір В.О., Чернобай О.Ю. (2019). Розбудова системи стратегічних комунікацій: досвід НАТО. *Інвестиції: практика та досвід*. Вип. № 21. С. 84-89.

Сидоренко І.С. (2017). Практика стратегічних комунікацій НАТО. *Збірник наукових праць «Гілея: науковий вісник». Політичні науки*. Київ. Вип. № 116. С.311 -316.

Стратегічні комунікації в міжнародних відносинах (2019). Монографія. Київ: Вадекс, 442 с.

Сухорольська І. (2015). Особливості громадської дипломатії НАТО. URL: <https://irnu.ua/sites/default/files/2020/9/16/paragraphs/802/suhorolska0.pdf> [Дата звернення 13.01.2022].

Трофименко М.В. (2015). Публічна дипломатія міжнародних інститутів (ЄС, АСЕАН, НАТО). *Україна Дипломатична: науковий щорічник*, 2015. С.836-855.

Турчинов і Столтенберг підписали дорожню карту Програми партнерства зі стратегічних комунікацій (2015). URL: <http://ua.112.ua/polityka/turchynov-i-stoltenberh-pidpysaly-dorozhniu-kartu-prohramy-partnerstva-zi-stratehichnykh-komunikatsii-259965.html> [Дата звернення 13.01.2022].

Указ Президента України від 24.09.2015 р. № 555/2015. *Воєнна доктрина України* (2015). URL: www.president.gov.ua. [Дата звернення 12.01.2022].

Указ Президента України від 29.12.2017 р. № 47/2017. *Доктрина інформаційної безпеки України* (2017). URL: www.president.gov.ua. [Дата звернення 12.01.2022].

Центр інформації та документації НАТО (2019). *Офіційний веб-портал Україна-НАТО*. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/informacijnij-centr/centr-informaciyi-ta-dokumentaciyi-nato> [Дата звернення 13.01.2022].

Яковенко Н.Л. Піскорська. Г.А. (2017). Публічна дипломатія Північно-атлантичного Альянсу. URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/3320/2999. [Дата звернення 16.01.2022].

NATO Strategic Communications Policy (2009). URL: <https://www.nato.int/docu/policy/2009/p090101.htm>. [Дата звернення 16.01.2022].

Main projects and activities in 2016 (2016). URL: <http://www.stratcomcoe.org/program-work> [Дата звернення 16.01.2022].

References

Babst S. (2010). Public diplomacy and the distinctive image of NATO. URL: https://www.nato.int/nidc/docs/2011/Public_Diplomacy_and_the_NATO_brand-ukr.pdf.pdf [Accessed 11.01.2022].

Barovskaya A.V. (2015). Strategic communications: NATO's experience. *Strategic priorities*. № 1 (34). P.147-152.

Decree of the President of Ukraine dated 24.09.2015 № 555/2015. *Military Doctrine of Ukraine* (2015). URL: www.president.gov.ua. [Accessed 13.01.2022].

Decree of the President of Ukraine dated 29.12.2017 № 47/2017. Doctrine of Information Security of Ukraine (2017). URL: www.president.gov.ua. [Accessed 13.01.2022].

Doctrine of Strategic Communications of the Armed Forces of Ukraine (2020). URL: <http://stratcom.nuou.org.ua/wp-content/uploads/2020/10/Doctrine-of-strategic-communications.pdf> [Accessed 16.01.2022].

Dubov D.V. (2016). Strategic communications: problems of conceptualization and practical implementation. Strategic priorities. Series: Politics. № 4 (41). P.9-23.

Euro-Atlantic dimension of the strategic communications system in the format of NATO-Ukraine relations (2019). Strategic communications in international relations. Monograph. Kyiv, Vadex. Pp. 316-343.

Grebenyuk M.V. (2017) Fundamentals of strategic communications according to NATO standards: Textbook. Kyiv: NUOU im. Ivan Chernyakhovsky, 180 p. URL: <http://stratcom.nuou.org.ua/wp-content/uploads/2019/11/Osnovy-strategichnykh-komunikatsii-za-standartami-NATO.pdf> [Accessed 13.01.2022].

Lipkan V.A. (2015). The role of strategic communications in counteracting the hybrid war against Ukraine. URL: <http://goal-int.org/rol-strategichnix-komunikacij-v-protidii-gibridnij-vijni-proti-Ukraini/> [Accessed 16.01.2022].

Main projects and activities in 2016 (2016) .URL: <http://www.stratcomcoe.org/program-work> [Accessed 16.01.2022].

Monastyreva L.V., Pavlova O.O. (2018). Organization of strategic communications in NATO. Scientific Bulletin of the International Humanities University. Ser. :. Philology. № 36, Volume 1. P.168-171.

NATO Information and Documentation Center (2019). Official Ukraine-NATO web portal. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/informacijnij-centr/centr-informacijni-ta-dokumentaciyi-nato> [Accessed 13.01.2022].

NATO Information stands in Ukraine (2019). Official Ukraine-NATO web portal. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/informacijnij-centr/informacijni-stendi-nato-v-ukrayini> [Accessed 16.01.2022].

NATO projects in Ukraine (2019). Official Ukraine-NATO web portal. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/proekti-nato-v-ukrayini> [Accessed 12.01.2022].

NATO Strategic Communications Center of Excellence (NATO StratCom COE) (2017). URL: <https://www.europeansources.info/record/nato-strategic-communications-centre-of-excellence-nato-stratcom-coe/>. [Accessed 16.01.2022].

NATO Strategic Communications Policy (2009). URL: <https://info.publicintelligence.net/NATO-STRATCOM-Policy.pdf>. [Accessed 16.01.2022].

On the Communication Strategy for Euro-Atlantic Integration of Ukraine for the period up to 2025: Decree of the President of Ukraine of 11.08.2021 № № 348/2021 (2021). Official website of the Verkhovna Rada of Ukraine (Date of publication: 11.08.2021). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/348/2021#Text> [Accessed 16.01.2022].

On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine of September 2, 2015 "On the new version of the Military Doctrine of Ukraine (2015): Decree of the President of Ukraine №555 / 2015: URL: <http://www.president.gov.ua/documents/5552015-19443> [Accessed 13.01.2022].

Order of the Minister of Defense № 612 of 22.11.2017 On approval of the Concept of Strategic Communications of the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine. URL: http://www.nul.gov.ua/content/mou_orders/612_nm_2017.pdf. [Accessed 13.01.2022].

Parliamentary dimension of Ukraine's cooperation with NATO (2019). Official Ukraine-NATO web portal. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/parlamentskij-vimir-spivrobitnictva-ukrayini-z-nato> [Accessed 13.01.2022].

Pocheptsov G.G. (2008). Strategic communications: strategic communications in politics, business and public administration. Kyiv: Alterpress. 216 p.

Public dimension of Ukraine-NATO cooperation (2019). Official Ukraine-NATO web portal. URL: <https://ukraine-nato.mfa.gov.ua/ukrayina-nato/gromadskij-vimir-spivrobitnictva> [Accessed 13.01.2022].

Roadmap for the Partnership in Strategic Communications between the National Security and Defense Council of Ukraine and the NATO International Staff (2015). URL: http://mfa.gov.ua/mediafiles/sites/nato/files/Roadmap_Ukr.pdf [Accessed 11.01.2022].

Salnikova O.F., Kushnir V.O., Chernobay O.Y. (2019). Building a system of strategic communications: NATO's experience. Investments: practice and experience. № 21. pp. 84-89.

Sidorenko I.S. (2017). NATO's Strategic Communications Practice. Collection of scientific works "Gileya: scientific bulletin". Political science. Kyiv. № 116. P.311 -316.

Strategic communications in international relations (2019). Monograph. Kyiv: Vadex, 442 p.

Sukhorolska I. (2015). Features of NATO public diplomacy. URL: <https://ipnu.ua/sites/default/files/2020/9/16/paragraphs/802/suhorolska0.pdf> [Accessed 13.01.2022].

Trofimenko M.V. (2015). Public diplomacy of international institutions (EU, ASEAN, NATO). Ukraine Diplomatic: scientific yearbook, 2015. P.836-855.

Turchynov and Stoltenberg signed a roadmap for the Strategic Communications Partnership Program (2015). URL: <http://ua.112.ua/polityka/turchynov-i-stoltenberh-pidpysaly-dorozhniu-kartu-prohramy-partnerstva-zi-stratehichnykh-komunikatsii-259965.html> [Accessed 13.01.2022].

Yakovenko N.L Piskorskaya. H.A. (2017). Public diplomacy of the North Atlantic Alliance. URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/3320/2999. [Accessed 11. 01.2022].

Ilynska Uliana

NATO INFORMATION AND COMMUNICATION POLICIES AND PRACTICES OF NORTH ATLANTIC ALLIANCE STRATEGIC COMMUNICATIONS' IMPLEMENTATION

The article discusses the information and communication activities and strategic communications policy of the North Atlantic Treaty Organization. The essence and conceptual principles of NATO strategic communications, principles, and vectors of communication strategies' implementation are studied. The history of the North Atlantic Alliance strategic communications' formation and transformation is analysed. It is noted that communication diplomacy and strategic communications have become an essential component of NATO's foreign policy in the global information field. Information and communication activities and strategic communications are both integral and effective mechanisms for implementing the Alliance policy, ensuring the organization's accurate positioning in the system of international relations, forming a political image, achieving

the block's foreign policy goals while raising awareness and understanding of NATO by the international community. The article argues that strategic communications of the North Atlantic Alliance are aimed at combating misinformation, resisting negative information influences, and disproving stereotypes around the organization's image.

Significant attention in the article is focused on the analysis of the institutional and regulatory dimension of the implementation of organisation's information and communication policy. The functional characteristics of the NATO strategic communications model for the effective international and foreign policy activities are highlighted. The mechanisms and means of practical implementation of the strategic communications of the North Atlantic Alliance are described.

The establishment of a constructive dialogue with Eastern European countries and the countries of the former socialist camp has become a priority vector of NATO information policy and strategic communications in the post-bipolar period. Ukraine is a NATO partner country in bilateral contacts and communications at all levels. Ukraine-NATO partnership in the field of strategic communications is analysed in the article.

NATO's effectively coordinated strategic communications as well as information and communication policies ensure the influence of the Alliance and its support in the 21st-century military, civilian and hybrid operations.

Keywords: Strategic communications of the North-Atlantic Alliance; NATO's information and communication activity and public diplomacy; communicative strategies; disinformation; hybrid and information warfare; Ukraine-NATO partnership in strategic communications.